

מ"י 51964/11/16 - מדינת ישראל נגד גמעה אבו עראר, מחמד אבו עראר, אחמד אבו עראר

בית משפט השלום בבאר שבע

25 נובמבר 2016

מ"י 51964-11-16 מדינת ישראל נ' אבו עראר(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת אורית ליפשיץ

המבקשת מדינת ישראל ע"י החוקר אבנר אטון

נגד

המשיבים

1. גמעה אבו עראר (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אונגר
2. מחמד אבו עראר (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אבינועם בשם עו"ד הילה טל
3. אחמד אבו עראר (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אסולין בשם עו"ד טל ארד

החלטה

בפניי בקשה לעצור את המשיב על-פי הקבוע בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").

על-פי הנטען בבקשה, מיוחס למשיב חשד

כמו כן נטען בבקשה, כי שחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי חקירה - ויסקן בטחונו של אדם, או את בטחון הציבור. במהלך הדיון הוצג לעיוני חומר חקירה עליו מתבססת הבקשה, ובכלל זה מידע חסוי שסומן בפרוטוקול מב/1, בו פורטו פעולות החקירה הנדרשות והמחייבות לכאורה מעצר המשיב עד לסיומן.

בא/ת-כוח המשיב טען/נה כי יש לשחרר את המשיב ולחילופין ביקש/ה לשחרר את המשיב בערובה לחלופת מעצר.

לאחר שבחנתי את הבקשה ובכלל זה את חומר החקירה והמידע החסוי שהובא לעיוני, שוכנעתי כי קיים חשד סביר שהמשיב עבר את העבירות המיוחסות לו בבקשה וכי מתקיימת עילת מעצר כנגדו בשל העובדה כי:

קיים יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב או אי-הארכת מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט.

עמוד 1

קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור והכול כקבוע בסעיף 13(א) לחוק.

ייתכן כי לעניין החשד הסביר שהמשיב עבר את העבירות המיוחסות לו אכן מדובר בחשד, שיש לו אחיזה בחומר החקירה ואין המדובר בהשערה בעלמא.

ודוק - הדרישה בהקשר זה משתנה עם חלוף הזמן וחומר הראיות הדרוש כדי להצדיק את המשך הארכת מעצר המשיב, המצוי במעצר תקופת זמן, הינו שונה ובעל משקל רב יותר מהמידע אשר יצדיק מעצר ראשוני כאשר המשטרה רק החלה בחקירתה (ראו ב"ש 411/85 ביטון נ' מ"י, פ"ד לט (2) 107).

זאת ועוד.

לנוכח הסיכון של שיבוש הליכי חקירה או משפט וכן מחמת מסוכנותו של המשיב, כפי שזו עולה מהבקשה והחומר החסוי שהועמד לעיוני, לא מצאתי כי יש להעדיף, בשלב זה, את שחרורו של המשיב בערובה על פני מעצרו.

ואולם, לא שוכנעתי כי יש מקום, בשלב זה של החקירה, להיעתר לבקשה במלואה, הן משום שרק מקצת מפעולות החקירה מצדיקות את מעצר המשיב, בשל החשש מסיכולן מחד, והן בשל כך שאין הצדקה, בשלב זה, לנוכח היקף החקירה, להורות על מעצרו של המשיב לכל פרק הזמן המבוקש, בשל החשש למסוכנותו, מאידך.

לפיכך ומכל האמור, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד ליום בשעה 14:00.

שב"ס יספק למשיב ציוד ראשוני או יאפשר הכנסתו, בהתאם ובכפוף לנהלים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ז, 25 נובמבר 2016, בהעדר

הצדדים.